

Nr 383

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Nilsson**, i Tvärålund, *angående verkställigheten av frihetsstraff för brott begångna i de nordiska länderna.*

När de olika etapperna genomfördes i den nordiska passfriheten saknades inte varnande röster. De som ville ett närmande av Nordens folk till varandra menade emellertid att även om risker förelåg var dessa dock inte större än att man kunde och borde ta dem.

Knappast någon av dem som arbetade för passfriheten torde i dag ha anledning ångra sig. Tvärtom bör man nog kunna konstatera att försöket utfallit bättre än man väntat. Naturligtvis har förutsägelserna gått i uppfyllelse om en något större rörelsefrihet för kriminella element som nu har lättare att arbeta i hela Norden. Men detta var ju förutsett. I den allmänna diskussionen om dessa ting har tanken framförts om ett vidgat samarbete i skilda avseenden på brottsbekämpandets område. I fråga om spaningsverksamhet och liknande frågor torde de underhandskontakter som förekommer vara av stor betydelse, och i den mån nya behov uppstår här torde dessa oftast kunna tillgodoses genom fortsatta underhandskontakter.

På ett område synes emellertid en förändring vara önskvärd. Från många håll har det pekats på att man i möjligaste mån borde ordna så att varje land i Norden för sina medborgare övertager straffverkställigheten av frihetsstraff oberoende av var inom Norden brottet begåtts. Vissa skäl talar onekligen för lämpligheten härav. Det är uppenbart att en sådan anordning kräver överläggningar mellan länderna om lämpliga former och villkor för en sådan ordning och därefter anpassning av de olika ländernas lagstiftning. Frågan är under alla förhållanden värd att utredas.

Under återopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, dels utredning av frågan huruvida och under vilka förutsättningar ådömda frihetsstraff för brott begångna inom Norden bör kunna avtjänas i respektive hemland; och

dels att i den mån utredningsresultatet föranleder därtill överläggningar i ämnet tas upp med övriga nordiska länder.

Stockholm den 27 januari 1959

Rune Gustavsson

i Alvesta.

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund.